

dene ikke nogen af de af Ministeren anførte, men vistnok den, at vedkommende Forstander ved et Folkemøde særlig kom til at udtale sig om Nihilisterne, om han udtalte Sympathi eller Beflagelse overfor disse, veed jeg ikke, det lægger jeg i denne Forbindelse mindre Vægt paa; hvad jeg vil fremhæve er kun, at Grunden til, et Understøttelsen blev taget fra ham, var denne Udtalelse, som han dog hverken blev jagt eller straffet for. Et andet Bevis, som jeg tillægger meget betydelig Vægt, kan hentes fra Møllerup Høiskole. Jeg drifter mig til at paastaa, at der ikke er drevet Politik ved Undervisningen paa Møllerup Høiskole. Grunden til denne Skoles Udelukkelse er denne: Forstanderen der deltog i en Grundlovsfest i Randers og udtalte der i sin Tale for Grundloven sin varme Kjærlighed til vor Frihed, sin dybe Harme over den Maade, hvorpaa der blev handlet med vor Forfatning, og tillige sit freidige Haab om, at det danske Folk nok skulde holde ud i Kampen for at værges og bevare Friheden. Denne Udtalelse er det, han er straffet for, men Ministeren er ikke berettiget til i Anledning af denne Tale at sige, at han har drevet Politik i sin Skole. Ministeren sagde i Gaar: Lad dem deltage i Politik, saa meget de ville udenfor Skolerne. Lad dem deltage i politiske Møder, ja, i politisk Agitation, det har jeg ikke Noget imod. Men saa veed jeg ikke, hvorfor han har straffet Møllerup Høiskole, en Skole, som har vundet en Tillid hos Befolkningen som saa Andre, i de saa Nar, den har været i Virksomhed har den gennemsnitlig havt over 100 Karle om Vinteren og 100 Piger om Sommeren. En saadan Skole straffes paa denne Maade, fordi dens Forstander ved en Grundlovsfest har udtalt sin Kjærlighed til vor Frihed og sin dybe Harme over, at vor Grundlov saaledes bliver fortolket og bortfortolket, og tillige et Haab om, at det, trods Alt, nok skulde lykkes at staa fast i Kampen. Derfor tror jeg ikke, det er rigtig korrekt, naar Ministeren i Gaar vilde hævde, at, naar Understøttelsen var taget fra enkelte Høiskoler, saa var Grunden den, at de enten havde deltaget i Riffelbevægelsen eller drevet Politik paa Skolen. Med Hensyn til Riffelbevægelsen mener jeg, at Ministeren skylder Bevis for, at man ved at arbejde for Anstæffelsen af Riffler har tilfattet at begaa nogen forbryderisk Handling og har udtalt Noget derom. Og med Hensyn til at drive Politik indenfor Skolen, saa tror jeg ikke, det skal lykkes Ministeren at paavise en eneste Skole, hvor der er drevet Politik. Men, naar det forholder sig saa, hvad jeg er sikker paa, saa har jeg den Tro

og det Haab, efter hvad Ministeren udtalte i Gaar, at, naar det kommer til at staa ham klart, at ingen af de Skoler, der ere blevne udelukkede, har begaaet nogen af de to Handlinger, som han nu en Gang finder saa strafbare, at den høitærede Minister vil sige: Nu maa det da ogsaa være forbi med denne Udelukkelse, der har voldt saa megen Misnøie. Ja, jeg haaber, at det snart maa komme dertil, at vi maa sige: Udelukkede Høiskoler her hjemme er en saga blott.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem nævnte den Landssthingsmand, hvis Ytringer han anførte, ved Navn og alemtede derved, at det er en gammel hævdet Regel her i Thinget, at man ligesaa lidt maa nævne Landssthingsmænd ved Navn som Medlemmerne af dette Thing. Jeg maa i det Hele erindre, at naar man kritiserer eller imødegaar Ytringer af Medlemmer i det andet Thing, maa det ske med temmelig stor Forsomhed, da disse Medlemmer jo ikke kunne være tilstede her og altsaa heller ikke forsvare de falske Ytringer.

Højmark: Det var en Fortalelse af mig, naar jeg nævnte vedkommende Landssthingsmand ved Navn, men forøvrigt tror jeg ikke, at jeg ved mine Udtalelser har sagt Noget, som var ærefrænkede for den ærede Landssthingsmand.

J. Hansen: Den Udtalelse, vi hørte i Gaar fra Kirke- og Undervisningsministeren, var jo i det Hele taget præget af Velvillie mod Høiskolerne. Ganske vist hørte jeg med samme Forundring som den ærede sidste Taler paa de Indbendinger, som Ministeren havde at gøre særlig mod de udelukkede Høiskoler, men da dette Punkt er belyst, skal jeg ikke nærmere opholde mig herved. Der er imidlertid en anden Sag, som staar i meget nær Berøring med Høiskolesagen i det Hele, og som jeg gjerne vilde benytte Veiligheden under denne Høiskolesags-Forhandling at lægge saavel Thinget som Ministeren paa Sinde. I nær Forbindelse med Høiskolerne og i naturlig Fortsættelse af Høiskolerne staar en Række af Skoler, de saakaldte Landbostoler eller Landbrugsskoler. Saavidt mig bekendt erholde disse Skoler allerede nu et lille Tilskud, en lille Understøttelse af Høiskolebevillingen. Jeg vil imidlertid tillade mig at henstille saavel til Thinget som til Ministeren, om det ikke i høj Grad maatte findes formaalstjenligt, at man enedes om at yde disse Skoler en større Understøttelse, end der hidtil er blevet dem til Del. Jeg har Haab om, at det maatte erkendes for at